

Небојша Стефановић: Даме и господо, поштовани пријатељи, хвала вам што сте дошли у оволиком броју да пружите подршку борби доктора Војислава Шешеља против злочиначког Хашког трибунала и увеличате промоцију његове последње књиге „Енглески педерски испрдак Тони Блер“.

Наш председник је сада већ више од три године заточен у хашком казамату. Због чега? Оптужница која је махом писана у Београду, као што добро знате, потпуно је празна, правно неутемељена и не садржи ни један једини детаљ који може да нађе правно поткрепљење за све оно што они тврде. Доктор Шешељ је бранио сопствени народ. Је ли то злочин због кога Србин треба да иде у Хаг? Да ли је требало да пређе на другу страну, да помогне непријатељима свог народа? Или је требало да држи лоше говоре, па би онда то било у реду? Да ли је то оно због чега је доктор Војислав Шешељ у Хагу? Чак и тужиоци и хашки инквизитори признају да доктор Војислав Шешељ лично никада није починио било какав злочин, нити је командовао било каквом јединицом, нити је таква јединица могла починити злочин. Значи, са правне стране гледишта, не постоји ништа у тој оптужници због чега би он био у тамници преко три године а да се не зна да ли ће и када ће му почети суђење. Шта је њихов циљ? Њихов циљ је да кључног политичког противника склоне са политичке сцене Србије, да га одведу у Хаг и да га тамо држе и муче што је више могуће.

Ви знате шта се све дешавало и њему и његовој породици, да су му забрањивали контакт са његовом супругом, са децом, са малим унуком, да су одређивали када могу и да ли могу да га посете, па и кад му дозволе посету, не дозволе да они буду интимни, да буду сами, већ ту стоји по неколико стражара који их нон-стоп надгледају да човек нема чак ни тих неколико минута са својом породицом. Тамо се крше сва могућа људска права гарантована повељама Уједињених нација. Светло је упаљено читаве ноћи у просторији у којој спава, исушују му ваздух иако болује од астме. Да ли су то ствари које треба да промовише некаква међународна правда?

Што се тиче Хашког трибунала, стиче се утисак да хашки инквизитори нису чак ни покушали да правно утемеље ову оптужницу. Ви знате да ни после 3 године откако је сам отишао у Хаг нису предузели ништа да то суђење коначно и почне. Не постоји нико ко би могао да оправда овакав поступак овог злочиначког трибунала. И када су видели да доктора Шешеља неће сломити, и његов челични дух и вољу да се бори за слободу свог народа, за истину и правду, они су почели да му ускраћују чак и телефонске позиве, контакт са његовим правним саветницима, са тимом за одбрану, са породицом и чине све да му онемогуће право да може да припреми своју одбрану.

Међутим, нису рачунали да постоји човек чија је одлучност да одбрани свој народ и своју државу јача од било чега што Хашки трибунал може да предузме. Књига коју данас промовишемо – „Енглески педерски испрдак Тони Блер“, још је једно пркосно сведочење и симбол борбе професора доктора Шешеља, у којој се јасно указује на намере и страних и домаћих злочинаца да се распарча наша држава, да се отму Косово и Метохија и да се коначно порази српски народ. Узмите ову књигу, пажљиво је прочитајте, покажите је пријатељима и комшијама. На тај начин шириће се идеја истине и правде коју данас заступа доктор Војислав Шешељ, али и наша громогласна порука: „Слобода Шешељу“. Сада ће вам се обратити истакнути члан Српске радикалне странке и познати новинар Фокус радија господин Владимир Ђукановић.

Владимир Ђукановић: Добар дан свима. Морам да кажем да просто не могу да верујем, али драго ми је што вас има оволико. То је знак да Србија заиста иде ка слободи.

Својевремено, док сам студирао на Правном факултету, Војислав Шешељ је објавио књигу „Контрареволуционар у булдожер револуцији“ и поред ње још два сепарата о професорима Стевану Лилићу и Гаши Кнежевићу. И када ме питао како студенти реагују на то, ја сам му рекао отворено, да студенти кажу све је то тачно што сте написали о тим људима, али мало замерају на стилу. Војислав Шешељ ми је одговорио: „Могу да ми замере на стилу, али о таквим људима ја другачије не умем да

пишем“ и то је суштина борбе Војислава Шешеља. Човек није лицемер, човек вам у лице каже оно што мисли. И зато данас имамо и педерског испртка Тонија Блера, зато данас имамо и сексуалног манијака Била Клинтона. Зато имамо данас следбенике Адолфа Хитлера – Геншера и Кола, зато имамо крваве ручерде Мадлен Олбрајт. Хвала Војиславу Шешељу што је о тим људима написао оно што сви ми овде искрено мислимо.

Ова књига је заиста вредна, и ја вам је препоручујем зато што је показатељ континуиране борбе Српске радикалне странке, па и сада када Војислав Шешељ није са нама, а наравно он је у срцима свих нас. Ми се и даље боримо против ове, хајде да кажемо, власти, јер то није власт, то је просто једна марионетска творевина. Ти људи су напросто отерали Војислава Шешеља у Хаг. Али, ми имамо идеју, ми имамо жељу за слободом, ми желимо да се боримо а они немају ништа. И то је суштинска разлика између нас и њих. Па добро, можда их Брисел и подржава, шта да радимо?

Не знам да ли сте можда прочитали, после великог митинга Српске радикалне странке овде у Београду, чланак у информативном билтену Демократске странке који се зове „Време“. Неки друштвенополитички радник, како себе назива – новинар, написао је да људи који долазе на тај митинг су заправо, у правом смислу те речи, дивљац. Па каже: „Носе чак и имају, гаје нокте на малом прсту“. Замислите докле то иде? А када вас такви оптуже знате да сте на правом путу, знате да се борите за слободу. Њему је криво што ми волимо Војислава Шешеља, што волимо и Радована Караџића, што волимо и Ратка Младића, што волимо слободу. И за разлику од њега а и оних који му то плаћају да пише, узгред буди речено није погодио ниједно име са митинга, ето колико је добар новинар, ми не можемо да будемо полтрони, ми једноставно волимо слободу и за њу ћемо се увек борити. И зато хвала вам што долазите у оволиком броју и хвала вам што показујете да има пркоса у Србији. Живели.

Небојша Стефановић: Хвала господине Ђукановићу. А сада ће вам се обратити, наравно, посланик Момир Марковић.

Момир Марковић: Ја вам, даме и господо, браћо и сестре, нећу говорити о садржају ове књиге. Очекујем да књигу прочитате и да на некој од следећих трибина, када будемо промовисали неку другу књигу, поразговарамо о садржају ове. Овде ћу говорити о наслову, тачније о насловима 11 књига, које је професор доктор Војислав Шешељ у Хашком трибуналу, у хашком казамату, за ове 3 године припреме своје одбране, написао, приредио, припремио а ми из Српске радикалне странке штампали и дали грађанима Србије на читање.

Постоје две врсте људи, једни су они, који када их притерате уза зид, кмезе, моле, плачу. И постоји она друга врста људи који пркосно подносе све што их задеси, па и даље пркосе. Имали сте прилику у Хашком трибуналу, у несуду, да видите како се понашала Биљана Плавшић, како се понашао онај несретни Бабић, а имали сте прилику да видите и епилог – 11, односно 13 година робије. Имали сте прилику, и имате прилику да видите једног непокорног, једног храброг доктора Војислава Шешеља чији је живот практично у рукама тог несуда, суда који сам себи припрема правила понашања и по тим правилима суди, који сам мења правила понашања током суђења. И онда имате књигу „Енглески педерски испрдак Тони Блер“ имате књигу „Крваве руке Мадлен Олбрајт“, имате о оном... како се оно зове Француском... е да и тако даље. Овим насловима доктор Војислав Шешељ показује где им је место, ко су, шта су и какви су. Овим насловима доктор Војислав Шешељ описује њихов карактер, њихове међусобне односе, и њихово полтронско понашање према једној од великих сила, према Америци, показује грађанима Србије ко су, какви су и где им је на крају крајева место.

Даме и господо, браћо и сестре, 11 књига по 1.000 страна је дар који је доктор Војислав Шешељ припремио и даровао српском народу. Ја очекујем да свака кућа има сваку од ових књига, јер то су темељи историје, будући темељи српске историје. И зато вас молим да књигу прочитате, а да једним громогласним аплаузом поздравимо аутора доктора Војислава Шешеља, и да на некој од следећих промоција аутор буде овде са нама и говори о својој књизи.

Небојша Стефановић: Хвала господину Марковићу. Надам се да се неће наљутити што ћу сада мало другачије најавити једну од најпопуларнијих и мени веома драгу особу, народног посланика Вјерицу Радету.

Вјерица Радета: Даме и господа, поштовани пријатељи, стручни тим који помаже припремање одбране доктора Војислава Шешеља из недеље у недељу на редовним конференцијама за новинаре упозорава јавност Србије и светску јавност о кршењу људских права нашег председника од стране хашких зликоваца, и из недеље у недељу тражимо да такозване хашке судије започну поступак, односно да коначно почне суђење, и да се инквизиторске судије сретну лицем у лице са Војиславом Шешељем.

Један од разлога зашто суђење не почиње ни после 3 године од Шешељевог добровољног одласка у Хаг, свакако су и његове књиге, како ове настале у Хагу, тако и оне из ранијег времена. Вероватно се питате због чега и како књиге могу бити узрок одуговлачења судског поступка? Е па објаснићу вам. У Шешељевим књигама садржани су докази о његовој невиности. Судије и тужиоци такозваног Хашког трибунала, такозваног Хашког суда, морају да прочитају све његове књиге, зато што је то његов доказни поступак. А у књигама Војислава Шешеља је његова комплетна политичка активност од времена од када се појавио на политичкој сцени. Забележено је све: телевизијске и радио емисије, митинзи, судски поступци, текстови и коментари објављени у медијима, конференције за новинаре, расправе са скупштинске говорнице, дакле свака изговорена реч. И то је вредност књига професора доктора Војислава Шешеља, и научна и историјска, и зато их он ствара.

Али, Шешељ прикупља и објављује и оно што о њему говоре и пишу и други, и то без селекције, демократски, управо онако какав Војислав Шешељ и јесте. Дозвољава да свако може да изнесе своје мишљење и не понаша се као ови, назови демократе, који се попут сеоских снаша вређају и дуре за сваку реч која је изговорена, а која није по њиховој вољи. Ако не желите да увредите, рецимо, Душана Петровића, Шутановца, Тадића не смете да кажете да је Зоран Ђинђић био криминалац, а био је, не смете да кажете како председник Демократске странке, који се лажно представља као председник свих грађана Србије, троши ваше паре преко Народне канцеларије око разних промоција. Са друге стране, ако не желите да увредите Коштуницу, Лабуса, Динкића, Вељу онда морате да кажете да је Влада имала две успешне године владања и притом не смете да кажете колико је вас остало без посла. Колико су вам смањене пензије? Колико вам је срозан животни стандард? Колико су поскупели лекови? Колико су поскупеле комуналије? Значи, драги пријатељи, ако вам је стало да се не замерате такозваним демократама, ви морате само да их хвалите.

Али, пошто ви мислите својом главом и знате да разликујете добро од зла, ви сте данас овде. А овде смо да разговарамо о књизи председника српских радикала коју је назвао „Енглески педерски испрдак Тони Блер”. Сликовито описан карактер британског премијера. Верујем да се слажете да на бољи начин ниједан психолог не би могао да га опише.

Размишљала сам шта бих вам, као будућим читаоцима, могла рећи о овој књизи. Наравно, најпре препоручујем да је прочитате а рећи ћу вам и због чега. Ви сви углавном знате да Александар Вучић редовно недељом држи конференције за новинаре посвећене искључиво Шешељу у Хагу, али не знате шта он на тим конференцијама говори. Не можете да знате зато што медији преносе по једну или две реченице истргнуте из контекста. Али зато имате ову књигу, у којој можете да прочитате све што је на тим конференцијама речено, шта је поручено нашој и светској јавности, и колико Александар Вучић улаже напора да вести из Хага стигну до јавности? Знам да ће ми Вучић вероватно замерити што га хвалим, али то заиста јесте истина. Ми који седимо поред њега на тим конференцијама немамо такву одговорност и ми нисмо ту сваке недеље, ми се смењујемо а он је присутан стално. Дакле, један део ове књиге посвећен је тим конференцијама.

У наставку, рекла бих у другом делу књиге, можете да прочитате шта је штампа у Србији писала о Војиславу Шешељу, о његовом појављивању на статусним конференцијама у току поступка у сведочењу у

хашком поступку Слободана Милошевића, шта су писали о активностима српских радикала у односу на неке наше активности везане за Хашки трибунал. Видећете, такође, у овом последњем делу књиге, који је заправо подељен опет у два дела, један се односи на изговорену реч у Народној скупштини, а други део се односи на оно што су посланици говорили у Скупштини државне заједнице, колико се често посланици Српске радикалне странке сећају свога председника у обе Скупштине. У овој књизи је објављен сваки текст где је неко од наших посланика поменуо председника Шешеља. Али, објављене су и реплике које су скоро сваки пут изазване када ми поменемо нашег председника, а онда ове вајне демократе имају шта да кажу да би евентуално скренули пажњу са онога шта смо ми рекли. Дакле, и тај део је објављен у овој књизи.

Све у свему, ова књига је заправо један велики доказ колико је Војислав Шешељ присутан у Србији, иако је физички далеко, и колико ми, његови српски радикали и сви ви који сте данас овде чинимо и водимо рачуна да Војислав Шешељ не буде заборављен, да га сачекамо у Србији у оном стању у каквом смо били, и још бољем, када је одлазио. А најбољи доказ шта грађани Србије, шта српски радикали, шта симпатизери Српске радикалне странке мисле пре свега о Војиславу Шешељу а и о Српској радикалној странци, јесте онај величанствени митинг на којем сте верујем сви били. Додуше, ови објективни демократски медији кажу било нас је око 8.000, само не знам због чега су се три дана и ББЦ и ЦНН и остале иностране агенције бавиле овим великим радикалским митингом. Ова књига, као и све књиге које су до сада објављене, и које ће бити објављене су велика историјска грађа и све ће оне служити студентима Правног факултета, студентима историје. На једној од трибина, када смо представљали једну књигу, неко је говорио и са књижевног аспекта о књигама Војислава Шешеља, додуше ја их на тај начин нисам посматрала. Али су свакако од великог историјског значаја, великог правничког значаја и сигурно ћемо се виђати још на оваквим промоцијама, јер су још три књиге Војислава Шешеља тренутно у штампи. До тада живели, живео Војислав Шешељ.

Небојша Стефановић: Хвала Вјерици. А сада ћу вам најавити човека кога сви познајете, генералног секретара Српске радикалне странке Александра Вучића.

Александар Вучић: Даме и господа, драги пријатељи, ови микрофони изгледа не раде, није ни важно. Не знам да ли сте приметили, али сваки пут када прочитају истраживања јавног мњења, када виде колико су радикали испред свих осталих, када виде колико људи дође на митинг, па ми смо само из унутрашњости имали дупло више људи од онога што су они рекли, онда креће једна бесмислена хајка и харанга у којој не знају шта да раде и не знају више шта да измисле.

Данас су они који читају дневни лист „Блиц”, могли да прочитају текст, оног преваранта из некадашњег Отпора, Срђана Миливојевића који је, ваљда у наступу беса, не знајући шта да одговори на оно што је рекао Милорад Мирчић и то одговарајући на питања, а не зато што је имао некакву специфичну наредбу, рекао: „Па ћосава војвоткиња”, вређајући Војислава Шешеља. А ми њима треба сваки дан да говоримо како је тај једна обична необријана лопужа, као што заиста јесте. И на који други начин да им кажете оно што је истина?

Рећи ћу вам нешто, они често кажу: „Па немој, тај је убијен”. Француски филозоф Волтер је рекао следећу реченицу: „Имајте обзира према живима, а о мртвима говорите само истину, ма каква да је”. А сећате се, више пута сам молио наше политичке противнике, у разним телевизијским емисијама, да то не чине. Рекао сам немојте људи, ћутимо због разних ствари. Ми не говоримо народу како је Ружица Ђинђић противзаконито добила вилу од 3 милиона евра, а да није оставила два стана на Студентском тргу, иако су тако рекли, не причамо ништа о томе. Не причамо о сату Зорана Ђинђића ручне израде, од 125.000 евра, који је на поклон добио од Цанета Суботића. А знате како је то урађено са снимцима? Заборавио је да скине сат, дошао у мајици кратких рукава и фармеркама да се слика на отварању оне бицикличке стазе Калемегдан – Ада Циганлија и сви су снимили. Међутим, приметио је Беба Поповић и неки његови да је та слика већ отишла у јавност. Е не може та слика да иде у јавност, покупили су све касете, само је

још једна остала и ми смо у поседу те траке где се тачно види Цанетов сат од 125.000 евра. Ја сам ово навео само као један пример, нећу да вам причам о томе ко је могао да стоји иза отмице Мишковића? Ко је могао да стоји иза отмице Бабовића? Могу ли то тек тако неки улични бандити да спроведу у дело или не?

Ми данас говоримо о књизи коју су прочитали Вјерица Радета и Небојша, а одлично су се спремили и Мома и Влада Ђукановић. Ја сам, тек када сам прегледао књигу, прочитао сам нешто више од пола књиге остало сам прегледао, установио колико сам грешака направио на неким конференцијама за новинаре, наравно не крупних, не великих. И то добро дође да човек исправља и оно што сам говори и оно што сам мора да промени како би даље напредовао. Али ова књига је једно сведочанство времена у којем живимо и на најбољи начин показује шта се све збивало од фебруара 2005. године до данас. И кроз наше конференције за новинаре и кроз наше скупштинске наступе. Читајући ову књигу можете да се подсетите, да видите шта смо све чинили. А они који су активисти и они који су чланови могу то да користе објашњавајући обичним људима како и на који начин би требало да се делује убудуће.

Неки су ми рекли: „А зашто такав наслов књиге?“ Бирао га је Војислав, јер он показује пркос и отпор према онима који су најјачи. Он вређа људе који данас одлучују и управљају на кугли земаљској и хоће да им покаже да га не брине ни притвор, нити било шта друго, да је он слободнији, много слободнији од свих њих. И да ли ће Ширак да буде пицопевац? И да ли ће ови да буду следбеници Хитлерови? Или Блер педерски испрдак или овај овакав или онакав? Потпуно је свеједно, он њима показује како му ништа не значе, а како много чине против слободе човечанства, против свих народа на кугли земаљској. Покажите ми некога ко је довољно храбар да то учини? Покажите га на кугли земаљској ако га има?

И погледајте још нешто, дошао нам је недавно Сојерс у Београд да каже како Косово треба да буде независно, и неки од наших људи, чак врло рационални и цивилизовани људи су рекли па то је можда нека реалност. Али онда ми постављамо питање, а шта вам то значи реалност? Па је Сојерс рекао па како ви то не увиђате, па на Косову живи 90 одсто Албанаца. А колико Енглеза живи на Фокландским острвима? 10.000 километара од Лондона. Колико Енглеза живи на Фокландским острвима? Срам их било. Па су зато уништавали целу једну земљу, убијали недужне и невинне људе колико год су хтели, докле год су хтели. Само зато што су они велика сила, а овде ће Србији да отимају оно што је њено. Мислим да данас у свету они имају све више проблема. Тачно је да они налазе своје послушнике и да налазе своје слуге на много места, код представника различитих влада, код представника различитих држава, али губе подршку у светском мњењу и стичу све већи број противника. Антиглобалистички покрети су све популарнији, људи само желе да буду своји на своме и ништа више. Ни ми Срби не тражимо ништа од онога што имају сви остали људи, само хоћемо да будемо своји на своме. Да нам не отимају Косово и Метохију, да нам не укидају Републику Српску. А погледајте какву ми власт имамо, антисрпску, најгору могућу и једино чиме се баве то је лоповлуком.

Док иде тужба Босне и Херцеговине против Србије и Црне Горе за геноцид, ми смо тамо послали најгоре. Тамо ће да сведочи Драгољуб Мићуновић, веровали или не. Онај који каже није важна територија, унапред се одрекао Косова и Метохије. За то време, док иде тужба Босне и Херцеговине за геноцид, а не смем ни да вам причам о политичким, економским и социјалним импликацијама уколико буде прихваћена, Веља Илић обилази Србију за локалне изборе, лаже народ. А да не говоримо о Вуку Драшковићу. Гледали сте га пре неки дан у директном преносу, у директном преносу у неком Савету Европе, немам појма где је био. Јесте чули шта је рекао? Три реченице, прва реченица је: „Ми смо за мир“, не ми смо мислили да си за рат. Потпуно луд човек. Али иза тога иде друга реченица: „Али ви нама морате да помогнете против помахниталих снага бившег режима“. Какве бре то човече везе са Србијом има? Што не помажеш Србији? Што не помажеш свом народу? Што говориш против свог народа? Зар ти ови људи сметају? Вас хоће Чеда Јовановић да чисти метлом како је рекао. Е зато ћемо као булдожером да их почистимо на изборима све заједно, да им буде јасно. Шта они мисле? Мисле да је довољно да кажу то

се тако мора. Па ако се тако мора онда лепо кажите нису нам потребни избори, није нам потребна демократија, није нам потребна Народна скупштина не треба да бирате него ће неко други да их поставља.

Али то баш и није тако. Наши политички противници се страховито боре за то да они испадну много фини и поштени, а радикалима ће буквално длаку у јајету да траже, па макар и за бесмислице да их оптужују. Ја вас сада питам драги пријатељи, поштени људи, кажите ми да ли сте чули да се директор Народне канцеларије, места које је измислио председник Републике, јер у Уставу не постоји такво место, хвалио профитом, признао је на телевизији да има две фирме, „Овејшн“ и још неку, на годишњем нивоу, од 5 милиона евра, 5 милиона евра. Он за годину дана ову зграду може да купи, па ви гледајте. А пуна уста поштења и не знам ни ја чега.

И ево на крају да вам кажем да ћете, после трибине када завршимо промоцију књиге, сви добити на поклон књигу Војислава Шешеља. Надам се да их има довољно да сви добијете. Мислим да можете да прочитате много тога.

А ја хоћу само још једну ствар да вам кажем. Они се толико боре против нас и таква је хистерија, да када Тома учествује у емисији „Утисак недеље“, не може човек нормално да говори, они се не понашају према нама као према нормалним људима. А као да су они нормални, као да они желе добро овој Србији? И не знам ни ја шта и како. Е сада да вам кажем, а зашто они то све раде? Ви мислите то су, не знам, какви идејни и идеолошки разлози код њих. Не, ми имамо идеју и идеологију, они немају. Они имају под знацима навода само једну идеју, а то је како ће да краду и пљачкају, то је сушта истина људи. И то сви, од Наташе Кандић, Соње Бисерко, Борке Павићевић, Биљане Ковачевић Вучо до, како се зове овај лажов и лопужа што је некада био у полицији па га избацили, зато што је био много велики лопов, Милош Васић. Е тај Милош Васић је издао књигу о убиству Ђинђића. А иначе, знате, они нама замерају што говоримо истину, а они лепо зарађују на мртвом Ђинђићу, хајде да напишемо књигу па да клепимо што је могуће више пара. Е та лопужа Милош Васић каже на једном месту да сам коњ, а на другом да сам глиста. Ја рачунам можда је човек у праву, икако год хоће може да ме назове, али ја њега не могу да назовем ни по једној животињи, то су ипак племенита створења. Слушајте молим вас ово. Каже Милош Васић у својој књизи, то су понављали стотину пута у свим телевизијским емисијама; „Знао је Воја Шешељ шта ће да се догоди Зорану Ђинђићу“. Знате, паметан човек знао је, каже: „А он је узео карту ноћ уочи полетања“. Е сада да вам кажем, каква је то лажовчина? Ја сам узео карту Воји Шешељу 14 дана пре полетања за Хаг, 14 дана пре тога. Значи, не можете да верујете каквим се све лажима служе, не можете да верујете каквим се све триковима служе и шта су све у стању да ураде? И биће нам много тешко, њихови напади ће бити све жешћи и јачи. Али и наши одговори неће бити ни тихи, ни лагани, борићемо се на сваки начин да победимо лоповлук, да победимо оне који раде против Србије. Хвала вам најлепше.